

mio. kr.) = 4.424.000kr. Det er her forudsat, at kommunen ligesom i tilfældet ovenfor tilvejebringer de $\frac{2}{3}$ af grundkapitalen ved lån.

Likviditetsforøgelsen er i dette tilfælde væsentlig større end i den ombygningssituation, hvor kommunen – som det er tilfældet i dag – kan belåne det ældre plejehjem.

Det fremgår af regneeksemplet, at den likviditetsforøgelse, som en kommune vil kunne få fra et ombygningsprojekt af en af kommunen ejet ejendom, afhænger af størrelsen af henholdsvis rammebeløbet, ombygningsudgifterne og værdien af den eksisterende ejendom. Da der først og fremmest vil skulle ombygges ældre og utidssvarende plejehjem, der ved ombygningen må undergå en gennemgribende forandring, vil ombygningsudgifterne i mange tilfælde være så store, at kommunen kun vil opnå en begrænset likviditetsforøgelse.

Såfremt man kunne overveje ikke at ville tillade en kommune ved ombygning til ældreboliger at belåne den eksisterende ejendom (f.eks. et ældre plejehjem), kommer man let i den situation, at mange kommuner i stedet vil vælge at sælge de ældre plejehjem og overlade det til andre (f.eks. almennyttige selskaber og selvejende institutioner) at opføre og stå for driften af fremtidens ældreboliger.

Jeg skal oplyse, at bestemmelsen om, at værdien af ejendommen kan indgå i anskaffelsessummen, når kommunen er ejer af ejendommen, kom ind i loven på foranledning af Kommunernes Landsforening, der netop påpegede, at det ikke var rimeligt, at kommunerne skulle sælge ejendommene for at realisere friværdien.

Boligministeriet er ikke i besiddelse af materiale, der viser, i hvor mange ombygningstilfælde en kommune har opnået en likviditetsforbedring.